

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XIX. (XXXV.) ÉVFOLYAM, 22 SZÁM 2024. JÚNIUS 1.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Se jobb, se bal,

MUNKÁSPÁRT!

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Se jobb, se bal, Munkáspárt!

A Fazekasban, egykori osztályfőnököm arra tanított bennünket, hogy legyünk önmagunk, ne akarjunk más lenni, mint amik vagyunk.

Bölcs tanács, egész életre való útravaló. De nem könnyű betartani. Az ember óhatatlanul is összeméri magát másokkal, ami még nem baj. A gond ott kezdődik, amikor azt nézzük, hogy mások mit gondolnak rólunk, s pláne, ha igyekszünk mások elvárásaihoz alkalmazkodni, netán olyanokká válni, mint mások.

A saját értékeinkben kell biztosnak lennünk. Emberként és pártvezetőként is vallom ezt. Persze a kitaráshoz, a folyamatossághoz az is kell, hogy haladjunk a korrallal, mindig találjuk meg hagyományos értékeink helyét, és gazdagítsuk is magunkat új értékkel. Ezt kimondani könnyű, megcsinálni annál nehezebb.

A választási ajánlásgyűjtés során két hetet töltöttem a Nyugati téri aluljáróban. Ahhoz képest, hogy a médiától elzárnak bennünket, sokan ismernek. Jó volt munkáspártinak lenni! Ti harminc éve ugyanazt mondjátok, nem csalinkáztok ide-oda! Nem szavazunk rátok, de rokonszenves az, amit csináltok! Nagyjából ezt mondta a többség.

Nagy utat tettünk meg. Harminc éve még leköptek bennünket. Bennünket vontak kérdőre Recskért, a padláslesöprésért, de még Sztálinért is. Ma ez már nem jellemző. Hát igen, távolodunk a múlttól! Ez jó, mert egykori rossz dolgokat nem olvassák ránk, de rossz is, mert a múlt értékei is feledésbe merülnek.

Harminc éve mi is döntően a múltból táplálkoztunk. Annak értékeit igyekeztünk védeni a mában. Néha úgy, hogy nem is tudtuk, hogyan kellene. De végül megtanultuk. Mi sohasem tagadtuk meg a múltat. Tudjuk értékeit, beszélünk is róluk, de nem mi vagyunk a múlt.

Szeretnénk a jövő lenni, de ezt még nem nagyon értik. Sokan értékelik tisztességünket, de a szocializmust lejárt lemeznek tekintik, vagy nem is foglalkoznak vele. Amikor felhozzuk Kínát, mint az új szocializmus példáját, sokan elgondolkodnak. Sokan értik, hogy nem véletlenül van kiírva Kína kapujára, hogy népköztársaság. Nem csak gazdasági csodák vannak Kínában, hanem jobb élet is, ráadásul másfél milliárd embernek. Ehhez nyilván köze van a szocializmusnak.

Baloldal vagyunk vagy nem? Ez a kérdés három évtizede kínoz bennünket, és ebben a környezetet a fő bűnös.

Az első választásokon egy nyugati újságíró arra biztatott, hogy támogassuk az SzDSz-t, mondván, hogy az is „baloldali”. Tudtuk, hogy ez nem igaz. Hogy lehetne baloldali

az, aki szervezkedett a szocializmus megdöntésére és nyíltan a liberális kapitalizmust hirdeti?

Az MSZP nehezebb ügy volt. Hosszú éveken át naivan hittük, hogy az MSZP baloldali, és együtt lehet vele működni. Nem tolom át a felelősséget a párttagjainkra. Ők nyomták a vezetést ebbe az irányba, de a vezetés a párt megőrzése érdekében gyakran úszott az árral.

Szerencsére ezen túl vagyunk. Nagy árat fizetünk a tudásért, de ma már senki sem gondolja, hogy az MSZP baloldali.

Egy ideig riogattak bennünket, hogy mi a „szélsőbaloldal” vagyunk. Miért lennénk mi szélsőség, amikor a törvények alapján működünk? – kérdeztem egyszer Boross Pétert, az Antal-kormány belügyminiszterét. „Csak!” – volt a tömör miniszteri válasz.

Ma már tudjuk, hogy nincs értelme baloldallról és jobboldalról beszélni. A tőke tudatosan összezavarta a fogalmakat. Higgyék el, hogy Dobrev és Gyurcsány pontosan tudják, hogy ők nem baloldaliak, mivel semmit sem akarnak a tőke uralma ellen tenni, de mégis baloldalnak hirdetik magukat, mert ott látnak szabad helyet a politikai piacon.

A Fidesz is tudja, hogy a liberálisok nem kommunisták és semmi közük Kun Bélához. De ők a szocializmust tekintik mumusnak, ellenségnek, de mivel az ma nincs, a mai liberalizmust teszik a helyébe. Így lesz Gyurcsányból is „kommunista” és Sorosból Marx. Ez az egyetlen útja annak, hogy elfeledjék a valóságot. A valóság pedig az, hogy a liberalizmus és a konzervativizmus is kapitalizmus. A liberalizmus is a tőke szülöttje, sőt a mostani válságos időben a liberalizmus válik a kor fasizmusává.

Nemzeti-e a Munkáspárt? A Munkáspárt e téren óriásit lépett előre. Igen, nemzeti! Nem zavar bennünket, hogy a Fidesz is nemzeti. A nemzetben benne vannak a dolgozó emberek is, a nép is. A nemzeti nyelv, a kultúra, az identitás megőrzése minden magyar érdeke, akár tőkés, akár proletár.

Magyarország szuverenitása, függetlensége szent. Semmilyen ideológia, semmilyen vallás alapján nem lehet megengedni, hogy mások döntsenek a mi dolgainkról.

Tegyük hozzá, hogy a szocializmus, ha eljön, nemzeti keretek között fog épülni, és sikeres is csak akkor lesz, ha illeszkedik a nemzeti sajátosságokba.

Milyen párt vagyunk? Egyszóval felelek: Munkáspárt vagyunk. Ellene vagyunk a tőke, a pénz uralmának. Ellene vagyunk a háborúnak, a pusztításnak, mindennek, amit a tőke hoz magával. „A néppel tűzön-vízen át!” Mi nem csak idézzük Petőfit, így is gondoljuk.

NATO-Oroszország háború a NATO nélkül

Ha NATO-keretekben nem megy, megcsináljuk külön! A NATO nélkül is háborúzhatnak NATO-országok. Nagyjából ezt vitatták meg Varsóban Litvánia, Lettország, Lengyelország, Észtország, Nagy-Britannia, Hollandia, Németország, Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország hadügyminiszterei.

Belarusz nem enged a zsarolásnak

A belarusz kormány – válaszul az EU szankciós intézkedéseire – megtiltotta több termék importját Lettországból, Litvániából, Lengyelországból, Csehországból és Észtországból. A tilalom alá esnek az italok, kozmetikai szerek, ruházat, cipők, konyhai felszerelések. Belarusz nem enged a nyugati zsarolásnak.

Nézzünk kínai filmeket!

A Cannes-i Filmfesztiválon stabil helyet vívott ki magának a kínai filmművészet. A kínai filmek és a kínai művészek iránt óriási a közönség érdeklődése. A képen a 31 éves Zhong Chuxi kínai színésznő, a Megapolis című alkotás főszereplője.

Ukrán hadsereg: már a bűnöző is jó „katonának”

Ukrajna már közel 350 újonnan szabadult elítéltet vett fel a hadseregébe egy új program keretében, amely feltételes szabadlábra helyezést biztosít a szolgálatért cserébe – közölte Denisz Maliuska ukrán igazságügyi miniszter. Eddig több mint 4300 elítélt adta be kérelmét, hogy csatlakozhasson a hadsereghez, és így nyerje el szabadságát.

Putyin: legyünk gyorsabbak az ellenségnél, és győzünk!

Putyin az orosz hadipari komplexum felelős vezetőivel találkozott. 2021-23 között a rakétagyártás 22-szeresére, a rádióelektronikai harci eszközök termelése 15-szörösére, a lőszertermelés 14-szeresére nőtt. De tovább kell lépni, mondta. A frontra gyorsabban kell visszaküldeni a javításra kivont eszközöket, folyamatosan növelni kell a fegyverzetek minőségét, azonnal alkalmazni kell a harcoló csapatok tapasztalatait! Legyünk gyorsabbak az ellenségnél, és győzünk!

Ne vágjunk jó pofát a pofátlanságra!

Pressman amerikai nagykövét is beszállt a választási kampányba. Magyar falvakat, Kaposkeresztúrt, Nagyberkit kereste fel. A két település polgármesterében nem merült fel, hogy nem kellene szóba állni az amerikai nagykövettel, aki ocsmányul támadja a magyar kormányt? Mi lenne, ha a washingtoni magyar nagykövét kezdene járni az amerikai falvakat a választási kampányban? A magyar külügy miért nem tiltakozik? Ne vágjunk jó pofát a pofátlanságra!

Küzdelem a munkavállalók jogaiért

Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke „szakszervezetek elleni küzdelemként” jellemezte „Az állam működésének további egyszerűsítésével összefüggő rendelkezésekről szóló törvényt”, amelynek következményeként számos területen csökkent a munkavállalók védelme és a szakszervezetek működési lehetőségei. Hozzátette: a Munkástanácsok azonban nem adják fel a harcot, és továbbra is küzdenek a munkavállalók jogaiért. (<https://munkastanacsok.hu>)

Egység lesz a közlekedési szakszervezetekben?

A Vasutasok Szakszervezetének Közgyűlése elfogadta, hogy a „VSZ alapító tagként csatlakozzon egy új, Magyarország jelentős közlekedési szakszervezeit tömörítő szövetséghez, amelynek tervezett neve: Közlekedési Dolgozók Magyarországi Uniója. Az új szervezet küldetése: egységesen biztosítani a közlekedésben és az azt kiszolgáló területeken dolgozó munkavállalók szakszervezeteinek együttműködését. A cél olyan szakszervezeti egység és erő létrehozása, amellyel összehangolható és nagy eséllyel megővható, illetve érvényesíthető a tagság gazdasági és szociális érdeke.” (<https://www.vsz.hu>)
Mindig jó hír, ha szakszervezetek közelednek egymáshoz. Egységben az erő!

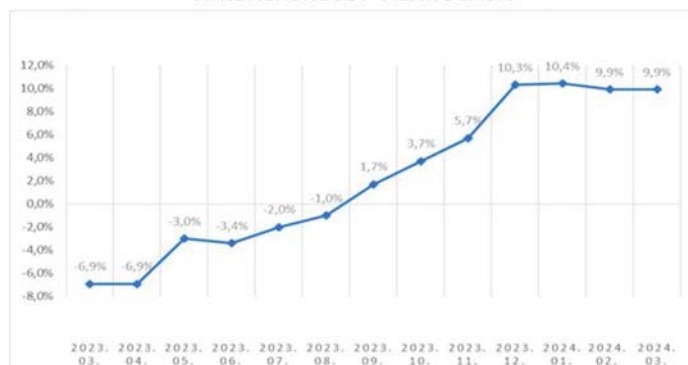
Magyar Péter egyre agresszívebb és durvább

„Hergelte közönségét Magyar Péter a május 24-i esti tatabányai kampányrendezvényen, azt állította, hogy a főtéri kávézóba nem engedték be politikai szimpatizánsait. Az üzenet erőszakos indulatokat váltott ki, így támogatói később megrongálták a Turul Kávézó üvegfalát, sőt még a konyharészlegben is őrjöngeni akartak” – adta hírül a helyi sajtó (<https://www.kemma.hu>)

Versenyfutás: ki nő gyorsabban, a bérek vagy az árak?

A REÁLKERESET ALAKULÁSA

Nőtték a keresetek. A teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 658 400, a kedvezmények figyelembevételével számolt nettó átlagkereset 452 700 forint volt. A bruttó átlagkereset 13,9, a nettó átlagkereset 13,7, a reálkereset pedig 9,9 százalékkal nőtt az egy évvel korábbihoz képest. A statisztika jó képet mutat, de az üzletekben azt látjuk, hogy egyre kevesebbet ér a pénzünk.

A Munkáspárt üdvözli a június 1-i Békemenetet

A Munkáspárt üdvözli a június 1-i Békemenetet. A béke nem kormányérdek, a béke a magyar emberek érdeke. Mi békét akarunk, és ezért támogatunk mindenkit, aki békét akar.

A Munkáspárt osztja a Békemenet béketörekvéseit, de nem vesz részt a rendezvényen. Nem akarjuk, hogy a Munkáspárt jelenlétét bárki is félremagyarázza, netán szükségtelen vitákat gerjessen. Mi az elmúlt két évben számtalanszor voltunk az utcán, és a választások után is folytatjuk. A béke

közös nemzeti ügy, tegye mindenkinek a dolgát ott, ahol a legtöbbet tud tenni érte!

Munkáspárt: kiállunk a szerb nép mellett!

Az ENSZ Közgyűlése határozatot hozott arról, hogy ezentúl meg kell emlékezni az „1995-ös srebrenicai népirtásról”. A nyugat évtizedek óta Szerbiát, és a szerb nemzetet vádolja azzal, hogy a balkáni háborúban bosnyák lakosokat öltek meg. A Németország által erőltetett határozat újabb lépés arra, hogy a jelenlegi szerb vezetést leváltásuk és Szerbiát is besorozzák a NATO-hoz és az USA-hoz hű országok közé. A határozatot 84 igen, 19 nem és 68 tartózkodó szavazattal fogadták el. A Srebrenicáról szóló határozat ellen szavazott Oroszország, Magyarország, Belarusz, Kína, a Comore-szigetek, Antigua és Barbuda, Szíria, Kuba, Kongó, Észak-Korea, Dominika, Eritrea, Svázi föld, Grenada, Mali, Nauru, Nicaragua, Sao Tome és Príncipe, valamint Szerbia. A Munkáspárt elítéli a határozatot, kiállunk a szerb nép mellett!

Új vezető a Belarusz KP élén

Szergej Alekszandrovics Szürankov lett a Belarusz Kommunista Párt új vezetője. A 41 éves új első titkár a moguljovi állami egyetemen szerzett bölcsészdiplomát. Elvégezte a Közszolgálati Vezetői Akadémiát is. Éveken át tanárként dolgozott, majd a belarusz oktatási rendszerben töltött be vezetői funkciókat. Az elmúlt években a Belarusz KP másodtitkára volt, az ideológiai munkát felügyelte. Thürmer Gyula levélben köszöntötte a Belarusz KP új vezetőjét.

Gál Pétert polgármesternek – a legjobb választás!

Gál Péter fiatal, 36 éves, családos ember, két gyermeket nevel, itt lakik a kerületben, ismeri az itt élők gondjait. Tisztességgel, hozzáértéssel és becsülettel képviselné a kerület lakosainak érdekeit – mondta Thürmer Gyula a XVII. kerületi piacon. Gál Péter, az Országos Elnökség tagja ebben a kerületben lett a Munkáspárt polgármesterjelöltje. Gál Pétert polgármesternek! – hívta fel a gyűlés résztvevőinek figyelmét a párt elnöke. Ez a legjobb választás, nem bánják meg!

Győzhet-e Magyarország?

G. Fodor Gábor „Orbán kontra Soros” című könyvéről

A politikai könyvpiacra kevés az új és eredeti. Ismételtetésből, megideologizált lerágott csontokból annál több van. Szerencsére G. Fodor Gábor „Orbán kontra Soros” című könyve üdítő kivétel.

Kezdjük azzal, hogy a könyvet sok minden nagyon eredetivé teszi. Megszemélyesíti a liberalizmus és az amerikai egyeduralom elleni harcot, Orbán Viktort és George Sorost tekintve a történet meghatározó szereplőjének. Nem az elmúlt időszak plakát- és nyilatkozatháborúját idézi vissza, hanem kettőjük párharcát. Ettől válik igazán izgalmassá a kötet.

A könyv bátor vállalkozás, mivel egy hivatalban lévő politikus életének fontos állomásait tárja fel, és személyét történelmi magaslathoz emeli, ami nyilván sokaknak nincs ínyére. Még az is felmerülhet, hogy miért pont most, az európai parlamenti választások előtt jelenik meg ez a könyv.

De nincs ezzel baj! Orbán Viktor vitathatatlanul kiemelkedő államférfi. Nem csak azért, mert súlyos vereségek után képes volt talpra állni és győzni. Azért is, mert ő az első olyan magyar kormányfő, akit nem csak ismernek a világban, de számolnak is vele. És azért van jelen a világpolitikában, mert a tőkés rendszer válságának megoldására adott két koncepció, a liberális világállam és nemzeti állam koncepciója közül ő az utóbbi leghatározottabb és legátfogóbb képviselője. Ez nem dicséret, ezek a tények.

A könyv olvasmányos azért is, mert sok érdekes részletet, mondhatni bennfentes információt ismerünk meg. A szerző úgy jegyzi a könyvet, mint „politikai filozófus, az Orbán-csapat tagja”. Kívülállóként csak találgathatunk, hogy mit is jelent e két titulus. De tudjuk, hogy G. Fodor Gábor stratégiai igazgatója a XXI. század Intézetnek, amelynek élén Schmidt

Mária áll. A miniszterelnökhöz és környezetéhez fűződő nyilvánvalóan bensőséges kapcsolatra utal, hogy a könyv az ország

mai vezetőit csak keresztnévükön említi. Szokatlan, kicsit furcsa is, de túllépünk rajta, nem ezért olvassuk a könyvet.

A szerző szerint „két kimagaslóan tehetséges magyar ember mintegy négy évtizeden át tartó kapcsolatát, egymást keresztező, egymást gáncsoló törekvéseit meséli el ez a könyv.”

A történet a szocialista Magyarország utolsó éveiben kezdődik. Az Egyesült Államok irányt vesz a kelet-európai szocialista rendszerek megdöntésére, és ennek egyik szereplőjeként megjelenik George Soros és alapítványa.

„1989-ig a Soros-birodalom 474 fénymásolója érkezett az országba” – írja a szerző. „Soros megvásárolta az értelmiséget, magához

kötötte a beszélő fejeket, mindenkinek, aki erre nyitott volt, nagylelkű ajánlatot tett.”

A könyv sem tárja fel pontosan, hogy milyen volt Soros ajánlata az egyetemista Orbán Viktornak és hallgatótársainak, de tény: Orbán is megjárta Oxfordot. „Soros majd a Fideszt is támogatja” – írja a szerző. Nem kell különösebb fantázia ahhoz, hogy megértsük, mivel és hogyan. Bármilyen politikai akcióhoz pénz kell, médiatámogatás, kapcsolatok és sok egyéb.

A szerző azonban tesz egy meglepő kijelentést: „A fideszes fiúk akkor még nem tudták, hogy miről szól a történet.” Szó, ami szó, nehezen lehet ezt elhinni politikával foglalkozó egyetemistákról. De akár tudták, akár nem, a tény tény marad: Sorosnak fontos szerepe volt a rendszerváltás előkészítésében és a rendszerváltók felkészítésében.

Tény az is, hogy 1989-ben a fideszes fiatalok elfogadták Sorosék ajánlatát és a Fidesz élvezte ezeket az előnyöket. Gyűlölték a szocializmust és túltették magukat azon, hogy Soros egy szuverén ország törvényes rendje ellen szervezkedett és ezért támogatta a Fidesz-fiatalokat.

Nyilván vannak olyanok, akik szerint nincs kétféle szuverenitás. A szuverenitás akkor is szuverenitás, ha szocializmus van, akkor is, ha kapitalizmus. De erről ma nincs vita, hiszen a mai politikai elit az 1944-es német megszállás és az 1989-es rendszerváltás közötti időszakot kiírta a történelemből, mondván, hogy akkor nem voltunk se szuverének, se függetlenek. Az értékelést pedig alkotmányos szintre emelte, utólag is tisztázva a fideszes fiatalok egykori döntését.

A könyv végigköveti az elmúlt évtizedek konfliktusait. A rendszerváltás után minden kezdődött azzal, hogy Sorosnak ugyan tetszettek a lázadó magyar fiatalok, de nem ők voltak a kedvencei. „Soros igazi liblingje az SZDSZ volt” – írja a szerző.

Soros terve az volt, hogy a Fideszt beolvasztják az SZDSZ-be, azoknak, akik nem akarják, jól fizető állásokat ajánlanak. Az egykori egyetemista csapatból

csak Fodor Gábor áll át. Orbán nemet mond. „Soros szerint mindenkit meg lehet venni. Viktor azonban nem eladó” – emeli ki a könyv.

A Fidesz vezetése nyilvánvalóan felismerte, hogy ők a liberális oldalon történelmi és egyéb okok miatt nem lehetnek vezető erők. Legjobb esetben a liberálisok rohamcsapatai lehetnek, ami azonban hálátlan és főleg rövidtávú szerep.

A szerző elmondja, hogy Orbán még egy csábításnak ellenállt, ami hosszútávon kifizetődött. 1992-ben, közeledve az 1994-es választásokhoz Soros újabb ajánlatot tesz Orbánnak: „minden költségüket – ami szükséges ahhoz, hogy a győzelem meglegyen – állja.” Soros arról is igyekszik meggyőzni a Fideszt, hogy fogjanak össze az SZDSZ-szel és az MSZP-vel arra hivatkozva, hogy „fasiszta veszély van Magyarországon.” Orbán azonban itt is nemet mond. Mindenfajta együttműködést kizár a „posztkommunistákkal.”

Soros azonban uralni akarja az új Magyarországot, és az 1994-től kormányzó Horn-kormánytól minden segítséget meg is kap. 1994-ben Budapestre települ a Soros-féle Közép-Európai Egyetem (CEU). A szerző szerint a „CEU egy kiképzőközpont volt, egy elitista gladiátor-képző a térség jövődjének miniszterelnökei számára.”

A Fidesznek kezdettől fogva nem tetszik az, amit a CEU tanít. Az egyéni emberi jogok fontosabbak, mint a nemzeti szuverenitás, a civilszervezetek döntsének, nem az állami szervek. A CEU elítéli a magyar „nacionalizmust” és a magyar nemzetet teszi felelőssé a holokausztért.

1994-től a Soros-média nyomatja: „félteni kell Orbántól, mert ha jön Orbán, akkor diktatúra lesz. Viktorból ördögöt csinálnak. Az ördög ellen pedig minden fegyver megengedett.”

A választások második fordulójára előtt a könyv szerint Soros felajánlja Orbánnak, hogy lépjenek be a kormányba, a Fidesz nemet mond. A Fideszt lenullázzák, épphogy bekerül a parlamentbe. 1994-98 között Horn Gyula vezetésével MSZP-SzDSZ-kormány vezeti az országot.

Soros nem számol azzal, hogy Orbánnak sikerül újra képhez hozni a Fideszt. De sikerül, és 1998-ban Orbán lesz a miniszterelnök. 35 éves. Soros megkísérli ismét befolyása alá vonni Orbánt, de nem sikerül.

Az Orbán-Soros-viszony és a magyar-amerikai kapcsolat is fordulatot vesz, amikor az Orbán-kormány úgy dönt, hogy nem amerikai F-16-os gépeket vesz a hadseregnek, hanem a svédektől Grippeneket.

Amerika ezt nem tudja elfogadni, a pénz is számít, de „a fő probléma az volt, hogy ez precedens értékű, és ezt nem tűrik.” Orbánék ellen újult erővel indul támadás. Amerika-ellenességgel, antiszemitizmussal vádolják meg.

A könyv eljut a mai konfliktusokig. Soros európai egyesült államokat akar, Orbán nemzetállamok együttműködését. Soros ösztönzi a migrációt, Orbán nem engedi. Soros támogatja a gendert, sőt harci fegyvernek tekinti, Orbán tiltja. Soros a káoszra építi terveit, Orbán stabilitást akar. Soros kitalálja az ukrajnai háború projektjét, Orbán nem akar háborút. Nyilvánvalóvá vált, hogy nincs kompromisszum.

A könyv értékelése szerint Orbán nyerte meg kettőjük párviadalát. Soros visszavonult Magyarországról. Orbán pedig 2022-ben újabb választást nyert, és a nemzetközi politika megkerülhetetlen tényezőjévé vált.

G. Fodor Gábor foglalkozik azzal a kérdéssel, amelyről általában hallgatnak, a politikai vezetés és a zsidóság viszonyával. A könyv kijelenti, hogy Sorost a „holokauszt arra tanította, hogy a nemzeti elv veszélyt jelent. A közép-európai zsidók történelmi élménye, hogy nincs hazájuk” Erre a koncepcióra épül Soros antiszemitizmus elmélete. „Aki megtámadta Sorost, az antiszemita lesz. Ez pedig olyan erős kártya, amely mindent visz. Ez ellen nem lehet védekezni” – jelenti ki a szerző.

Orbánt az 1990-es években szinte minden oldalról támadják a zsidószervezetek. A szerző szerint Orbán az 1998-as vereség után szánja rá magát gyökeres változtatásra. Ezek közé tartozik, hogy „meg kell kötni a szükséges békeszerződéseket.” E gondolat jegyében rendezik a viszonyt a zsidósággal. Orbán a hatalomban kijelenti: nem tűr meg semmiféle antiszemitizmust. A zsidószervezetek mindent megkapnak az államtól, amit kérnek.

Vitás kérdés persze marad: a Fidesz sem kívánja vállalni a felelősséget az 1944-45-ben uralkodó erők tetteiért. A budapesti Sorsok Háza emlékkomplexum, ami 7,5 milliárd forintba került, ma is üresen áll. A hírek szerint nincs megegyezés arról, hogy mi is legyen írva a kiállítási táblákon.

Az Orbán-kormány Sorosék antiszemita vádjait leszerelték azzal, hogy nagyon szoros kapcsolatot építettek ki Izraellel. Netanjahu 2017. évi budapesti látogatása újabb lökést adott. A magyar kormány ma is mindenben támogatja Izraelt.

Ronald Lauder, a Zsidó Világkongresszus elnöke 2021-ben járt Budapesten. E látogatások után már nem nagyon lehetett a magyar kormányt bírálni.

Izgalmas ez a könyv, főleg azért, mert rólunk szól. Két személy „párbaja” mögött a kapitalizmus két táborának, a liberálisoknak és a konzervatívoknak a küzdelme áll. Képes-e a tőke a kapitalizmus válságát leküzdeni? Most látjuk, hogy a liberálisok egyre inkább a világháború felé viszik a világot.

Soros nem magánszemély. A szerzővel egyet kell értenünk, amikor kijelenti: „Amerika használta Sorost, Soros pedig, ahol lehetett, a profit érdekében használta Amerikát.” Mint tudjuk, a Szovjetunió vezetése már 1981-ben jelezte az akkori magyar vezetésnek, hogy Soros az USA kormányának támogatásával, a CIA bevonásával végzi tevékenységét és céljuk a szocializmus megdöntése. Ma már azt is tudjuk, hogy ez csak az első cél volt. Amerika világhatalma a cél, és ebben Soros fontos szereplő.

Soros egész tevékenysége tehát nem egy milliárdos magánakciója, hanem az Egyesült Államok vezetésével összehangolt lépés. Soros eltűnhet, de Amerika az érdekeivel együtt marad. Sorost le lehet győzni, Amerikának lehetnek új vezetői, de az amerikai kapitalizmus, az amerikai tőke, következőképpen az USA alapvető érdekei nem változnak.

Nem tudunk egyetérteni azzal, amit a szerző a szocializmusról mond. A szerző sem tud szabadulni a konzervatív oldal antikommunizmusától. Kijelenti, hogy „Soros is tulajdonképpen egy új Marx.” Ezt a meglepő kijelentést azzal alapozza meg, hogy

Marx a legfejlettebb tőkés országokban tartotta lehetségesnek a szocializmust. Az egész trükk azért kell, hogy kijelenthesse: „ezt a világot mér nem marxizmusnak hívják, hanem liberális világrendnek. Ha azonban leesik róla a címke, látjuk, hogy csodák csodája, ugyanaz van a dobozban.

A konzervatív oldal a szocializmust tekinti mumusnak, ellenségnek, de mivel az ma nincs, a mai liberalizmust teszi a helyébe. Így lesz Gyurcsányból is „kommunista” és Sorosból Marx. Ez az egyetlen útja annak, hogy elfeledjék a valóságot. A valóság pedig az, hogy a liberalizmus és a konzervativizmus is kapitalizmus. A liberalizmus is a tőke szülöttje, sőt a mostani válságos időben a liberalizmus válik a kor fasizmusává. A konzervatív oldal ezt nem meri kimondani, ezért kell minden zöldséget összehordani.

Orbán politikai karrierje a szocializmus elleni küzdelemben indult el. De Orbán tisztában van azzal, hogy Kelet-Európa, és benne Magyarország más, mint a nyugat. Ott nem volt szocializmus, errefelé pedig volt. Ott a társadalmak gazdagabbak, nálunk szegényebbek. Tudja azt is, hogy a szocializmus sok mindent adott az embereknek.

Orbán tagadja, elutasítja a szocializmust, de számos olyan eszközt használ, amelyet a szocializmus is alkalmazott. Sok mindent visszaállít abból, persze tőkés alapon, ami jó volt, és amit a rendszerváltók szétverték.

Nem kellene erőltetni tovább a szocializmuselleneséget! Ez senkin sem segít! Nem kellene kommunisztának nevezni a liberálisokat, mert ez összezavarja az embereket. Amikor háború fenyeget, akkor nem kellene megosztani a társadalmat ideológiák és a múlt alapján.

„Egy demokráciában az erő a szavazatból jön, Nagy szavazattöbbség: nagy erő” – mondja szerző. Jól hangzik, de nem teljesen így van. A szerző is nyilván tudja, hogy a politikai erők mögött jelentős gazdasági erők állnak. A jelenlegi magyar politika nem egyszerűen a szuverenitás védelméről szól, hanem az elmúlt évtizedekben megerősödött magyar nagytőke érdekeiről. Aligha lehetne tagadni, hogy a kormány a MOL, az OTP és a magyar kapitalizmus más meghatározó óriásainak érdekeit érvényesíti.

A fő kérdés természetesen az, hogy a magyar konzervatív elit meddig képes fenntartani a magyar kapitalizmus stabilitását, és meddig mehet el Magyarország az USA-val és más nagyhatalmakkal vívott harcban.

A szerző utal arra, hogy a COVID óriási kihívást jelentett, és sokan gondolták úgy, hogy az Orbán-kormány nem tud megbirkózni vele. De képes volt rá. Mozgósította az állam erőit és a covidot legyőzte. Tulajdonképpen megoldotta az ezzel kapcsolatos gazdasági válságot is. Magyarország stabil maradt, a tömegek nem mentek ki az utcára, nem fenyegetett forradalmi veszély.

Az ukrajnai háború azonban ennél még súlyosabb probléma és kérdéses, hogy Magyarország megbirkózik-e vele. A szerző világosan kimondja: „Ukrajna egy Soros-projekt.” Sőt azt is hozzáteszi, hogy az oroszokat beszorították a sarokba, és az „oroszoknak nem maradt más lehetőségük, mint az, amit látunk.”

A szerző nem titkolja azt sem, hogy Magyarország ki van szolgáltatva az amerikaiaknak. Vagyis mi történik utána? Az történik, amit az amerikaiak akarnak.”

Amit Soros nem ért el más eszközökkel, most elérhetik a háború útján. „Ez a kockázata a dolognak” – mondja G. Fodor Gábor.

Kifejti a magyar választ is erre a helyzetre. „Újrarendezés van, és ebben az újrarendezésben kell megtalálni Magyarországot helyét. Nincs betagozódás az amerikai hegemoniába, hanem a nyugati világ szélén egy olyan pozíciót kell elfoglalni, mely Keletről is minden erőforrást be tud vonni a magyar külpolitikába és gazdaságba.”

A szerző nem titkolja, hogy vannak kételyek. „A terv jó. De miért engednék?” A Nyugat nyilván nem engedi. Egy esély van: ha a világ átalakul, ez azonban csak kis mértékben függ tőlünk.

„Tehát kell az áttörés. Ha nem ez következik be, akkor Viktor sikere abban áll, hogy időt nyert nekünk, és nyertünk még egy-két évtizedet a normális világban. Ha a világ nem mozdul, akkor annyit tudunk elérni, hogy piszkálódunk, kellemetlenkedünk, az agyára megyünk mindenkinek” – ajánlja a szerző.

Szerintünk ez kevés. Felháborítóan kevés! Sőt, szerintünk ez nem válasz! Ez a válasz semmiben sem különbözik Tisza István 1914-es és Horthy Miklós 1944-es válaszáétól. Azok a válaszok nemzeti katasztrófába sodorták Magyarországot.

Nem „piszkálódásra” kell berendezkedni, hanem vállalni a határozott cselekvést. Kilépni a NATO-ból, új szövetségeseket keresni Keleten! Felhagyni az illúziókkal, az EU-t nem lehet megreformálni. Az európai népek egyenjogú együttműködése kell.

Magyarország győzhet, de csak így győzhet. Határozott cselekvés nélkül szinte biztos a vereség.

Kína léte és békepolitikája a világbéke garanciája

Kínai küldöttség látogatása a Munkáspártnál

A Kínai Kommunista Párt Hunan Tartományi Bizottsága Párttörténeti Kutató Intézetének küldöttsége kereste fel május 28-án a Munkáspárt székházát.

Hu Zhenrong, (胡振荣) az Intézet elnöke elmondta, hogy Magyarországon a Munkáspárttal találkoztak, érdekli őket, hogy a Munkáspárt milyen tapasztalatokat szerzett fennállása óta és hogy értékeli a nemzetközi helyzetet, beleértve Kína világpolitikai szerepét.

Az Intézet feladata a kínai sajátosságú szocializmus fejlesztésének elméleti és gyakorlati folyamatának elemzése Hunan Tartományban, a politikai oktatás és pártépítés elősegítése a párttörténeti ismeretek átadásával. Az Intézet őrzi a tartományi hivatalos párt dokumentumokat. Regionális és nemzetközi párttörténeti kapcsolatok fejlesztése is hatáskörükbe tartozik, és ők foglalkoznak a párttörténettel foglalkozó kérdések képzésével is.

Hunan tartomány Kína déli-középső részén terül el, mintegy 212 ezer négyzetkilométeren. Lakossága megközelíti a 69 milliót.

A tartománya gazdasága fejlett. A GDP 2023-ban 4,6 százalékkal nőtt, a terv 2024-re 6 százalék. Az egy főre jutó GDP 10 év alatt háromszorosára nőtt.

Hu Zhenrong kiemelte, hogy Hunan Tartományban született Mao Ce-tung és a kínai forradalom számos eseménye ehhez a térséghez kötődik.

Hszi Csin-ping elnök nem sokkal budapesti látogatása előtt, az idén márciusában járt Hunan Tartományban. Hszi hangsúlyozta, hogy Hunan mutasson példát az új típusú, innovációra épülő fejlődésből. Kína legyen gabonából önellátó, az „1,4 milliárd kínainak legyen tele a rizses tála”. Kiemelte, hogy Hunan lehet a kínai sajátosságú agrármodernizáció központja. Mindehhez Hunan forradalmi hagyományai biztos hátteret adnak.

Thürmer Gyula elmondta, hogy a Munkáspárt szoros kapcsolatokat épített ki a Kínai Kommunista Párttal. Pártunk támogatja a kínai sajátosságú szocializmus elméletét és gyakorlatát. A Munkáspárt még 1990-ben elsőként kezdeményezte a keleti nyitást, s őszintén örülünk a magyar-kínai viszony fejlődésének. Kína léte és békepolitikája a világbéke garanciája.

A Munkáspárt elnöke kiemelte, hogy a Munkáspárt 1989-ben úgy döntött, hogy megőrzi a marxizmus-leninizmust, mint a párt ideológiai alapját. Ugyanakkor nyitottak vagyunk más pártok tapasztalataira, más szellemi áramlatokra, és fontosnak tartjuk a marxizmus alkotó továbbfejlesztését.

A kínai küldöttség átnyújtotta hunani párttörténeti múzeum előtt álló szobor másolatot. A szobor Hunan három kiemelkedő szülöttjének állít emléket: Mao Ce-tung, a kínai forradalom vezetője, Liu Sao-csi, a Kínai Népköztársaság második államfője, Ren Bishi, a Kínai Kommunista Párt korai időszakának egyik vezetője.

Ukrajna csak kezdete a világháborúnak

A RIA orosz hírügynökség interjút közölt Dimitrios Patelis görög filozófussal, a krétoi egyetem professzorával. Ebből közlünk részleteket.

Mint ismeretes, a szankciók nemcsak Oroszországot „sújtják”, hanem nagyobb mértékben azokat, akik támogatják őket. A szankciók hatással voltak Görögországra?

Nagyon is, ráadásul közvetlenül! Sok görög gyártmányú terméket már nem exportálnak, ami ártott az ország mezőgazdaságának és halászatának. És általában hozzájárult a spekulációhoz nemcsak az olaj-és gázpiacon, hanem a fogyasztási cikkekben is. A spekulációs üzletek miatt megemelkedtek az árak, és ennek súlyos következményei vannak. A munkanélküliség növekszik, és általában véve a válság egyre súlyosbodik.

Ön azt mondta több alkalommal is, hogy az imperia- lizmus ma nehézségekkel küzd. Pontosan mi változott?

Új erők jelennek meg, mindenekelőtt a Kínai Népköz- társaság, az Oroszországi Föderáció, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság. Őket követik gyakorlatilag a korai szocializmus országai, amelyek továbbra is léteznek és fejlődnek. És természetesen említeni kell minden más országot és politikai erőt, amelyek a neo- kolonializmus, a NATO, az Egyesült Államok ellen küzdenek.

Hisszük, hogy minden haladó erőnek egyesülnie kell az imperialista tengely elleni harcban, amely újból előmozdítja a fasizmust és a nácizmust. Megpróbál- ja megállítani azoknak az országoknak a fejlődését, amelyeket nem szeretnek.

Véleménye szerint mi a legfontosabb teendő a jelenle- gi helyzetben?

Fel kell lépünk a haladó erők körében tapasztalható ideológiai zűrzavar ellen. A zűrzavar és az ingado- zása ellen, vagyis valójában az opportunizmus ellen, az imperializmus tényleges ügynökei ellen, hangsúlyozom, a munkás- és haladó mozga- lomban szerte a világon.

Sajnos a Görög Kommunista Párt jelenlegi vezetése irracionális ideológiákat hirdet, és nagy szerepe van abban, hogy ilyen helyzet alakult ki. A Görög Kom- munista Párt megpróbálja manipulálni a tömegeket, szervezeteket és pártok gondolkodását.

További célunk az, hogy újjászervezzük a kommu- nista erőket, amelyek ragaszkodnak a marxizmus- leninizmus elvéhez és a forradalmi állásponthoz, de szükségük van az elmélet kreatív fejlesztésére. Az el- lenforradalom és a kapitalista restauráció által a Szov- jetunióban és Európa szocialista országaiban a múlt században elszenvedett vereség után vissza kell állí- tanunk a munkás-kommunista mozgalom forradalmi erejét és perspektíváját.

A donbaszi helyzet fokozódik. Mi a valószínűsége annak, hogy konfliktus alakul ki Oroszország és a NATO között?

Hadd javítsam egy kicsit a kérdését. A konfliktus a NATO és Oroszország között már nem lehetőség, hanem bekövetkezett valóság. Jelenleg 55 hatalom szállít fegyverrendszereket és lőszeret Ukrajnának, zsoldosokat, tiszteket és szakembereket küld, akik kiképzik és anyagilag támogatják őket. Valójában az úgynevezett ukrán hadsereg központja a NATO központja. Leginkább az Egyesült Királyságból, az USA-ból, attól tartok, még Görögországból is. Minden NATO-tagállamból. Természetesen ez minősített információ, de úgy gondolom, hogy vannak bizonyos kötelezettségek a NATO-n belül.

Vannak nyugati fegyverrendszerek, amelyek harci fel- használásához speciális szakemberekre van szükség. Nincs idő a mozgósított ukránok teljes körű képzésé- re. Az ukrán náci rezsimet arra használják, hogy erő- szakkal mozgósítsák szegény srácokat, még lányokat is, Ukrajnából.

Ez tragédia minden nép számára, egyfajta népirtás, amely 2014-ben kezdődött, a Maidan után, és sajnos szörnyű ütemben folytatódik a mai napig. Vélemé- nyem szerint gyakorlatilag nincs különbség az oro- szok és az ukránok között – ők egy nép. Ukrajnában mesterségesen építenek egy bizonyos nemzetet, egy náci stílusú oroszellenes rezsimet.

Van valami ellensúly?

Igen, valójában ennek a tengelynek, amelyről beszél- tem, ma van egy bizonyos ellensúlya. Az imperialisták sztereotip gondolkodásának és viselkedésének osto- basága sok erőt kényszerített arra, hogy összefogjanak és koalíciót hozzanak létre. Katonai-technikai össze- tevője is van. Tudjuk, hogy az Oroszországi Föderáció milyen jó együttműködést folytat Iránnal, a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal és Kínával.

Látjuk, mi történik a Közel-Keleten: Izrael fasiszta, rasszista, cionista rezsimjének népirtása a palesztin

nép ellen. Látjuk a jemeni nép hősiességét. Az Irán és Izrael közötti konfliktus és a kijevi junta rendszere minden tekintetben támogatja a nyugati blokkot, a hagyományos imperialista blokkot, amelyet az Egyesült Államok vezet a palesztin nép ellen, Kína ellen, Oroszország ellen – minden harcoló nép ellen.

Mihez vezet ez?

Természetesen nem vagyok próféta, de tudományosan előre lehet látni a helyzetet. És még inkább, a történelem logikáján, a szovjet ragyogó gondolkodó Viktor Alekszejevics Vazulin által létrehozott elméleten és módszertanon alapulva. Ennek az elméletnek és módszertannak a keretein belül dolgozom. Ez a marxizmus, a forradalmi elmélet fejlődése. Mi végre? Hogy ez az elmélet elméleti, ideológiai és gyakorlati fegyverként szolgálhasson az eljövendő győztes szocialista forradalmak számára szerte a világon.

Tisztában kell lenni azzal, hogy az, ami ma történik, csak a kezdet. Reméljük, hogy nem kerül sor nukleáris és más tömegpusztító fegyverek használatára.

Ne felejtjük el, hogy az első világháború valójában a vegyi fegyverek háborúja volt. A második világháborúban, annak ellenére, hogy minden hatalom vegyi fegyverekkel rendelkezett, nem használták őket nagy léptékben.

Reméljük, hogy a tömegpusztító fegyverek stratégiai készleteit most nem használják fel. Ez ugyanis a konfliktus eszkalációját jelentené, valódi világháború ki-robbantását.

De van néhány sajátossága is a helyzetnek. Az imperializmus globális parazita léte aláássa a fejlődésének alapjait. Egyre nehezebbé válik, hogy a tőke a neokolonializmus különféle formáiban monopolisztikus szuperprofitorra tegyen szert.

Sőt, a háború gazdasági összetevője nem kevésbé fontos, mint a katonai-technikai. Ma már látjuk, hogy Afrika és Latin-Amerika és Ázsia számos országa

nem hajlandó továbbra is engedelmessé válni az imperializmus diktátumainak, nem akarják a dollárt nemzetközi fizetőeszközként használni. Ez már jelentős az emberiség forradalmi kilátásai szempontjából.

A parazitizmus forrásai nélkül az imperializmus általában szörnyű helyzetben lesz. Ez természetesen bátorító tényező a forradalmi mozgalom számára.

<https://newdaynews.ru/moscow/interview/826895.html>

Dimitrios Patelis - dióhéjban

Dimitrios Patelis a moszkvai Lomonoszov Egyetemen szerzett diplomát. Jól ismeri a Szovjetunió történelmét és Oroszország mai folyamatait. 2016-ban Putyin elnök görögországi látogatása során ő volt a tolmács.

Minden fórumon elítélte az ukrán nacionalista kormány támadásait a Donbasz ellen. Kiállt Donbasz és a Krím függetlensége, illetve az Oroszországhoz való csatlakozása mellett. Több alkalommal személyesen is járt a térségben.

Korábban a Görög Kommunista Párt (GKP) tagja volt, de nem értett egyet azzal a politikával, amelyet a görög párt az elmúlt években folytat, és tiltakozásul kilépett. Ma is rendszeresen bírálja a GKP-t egyebek között azért, hogy az ukrán háborút „két imperialista ország, az USA és Oroszország” konfliktusának tekinti. A GKP igyekszik ráerőltetni álláspontját más pártokra, ezzel akadályozva a kommunista és munkásmozgalom erőteljes fellépését a háború ellen.

Dimitrios Patelis markánsan fogalmazta meg véleményét az ukrán háborúról: „Természetesen nincsenek illúzióink a Kremlről és Oroszország jelenlegi burzsoá kormányáról, de kérem, bocsásson meg, az a tény, hogy 30 éven keresztül, különösen az utolsó 8 évben, egy tisztán náci állam jött létre intenzíven, egy NATO és az USA ugródeszka Európa szívében — valóban közömbös-e a jövőbeli forradalmi mozgalom iránt?”

„Ha az orosz fegyveres erők elpusztítják a náci NATO infrastruktúrát, ez egyáltalán nem zavarja ügyünket. Épp ellenkezőleg! Csak a NATO, a világ proletariátusának és a forradalmi mozgalomnak a fő ellensége vereségének örülünk!”

„Szeretném, ha Oroszország szocialista lenne, hogy a különleges hadműveletet a Vörös Hadsereg vezesse. De még a mai körülmények között sincs semmi szégyelteni való Oroszország támogatásában, amely egyrészt harcol a náci állam ellen, másrészt az Egyesült Államok világhegemoniája ellen.”

Ilyennek láttam Phenjant

Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja a közelmúltban látogatást tett a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban. Phenjan, a főváros mellett számos más nevezetességet is felkerestek. Néhány remek felvétellel mutatjuk be, hogy ő milyenek látta Phenjant. Rengeteg fénykép és videofelvétel készült, amelyek bemutatására a közeljövőben a budapesti párt-szervezet rendezésében sor kerül. De addig is élvezzük a phenjani építészetéről készült kis filmet! <https://youtu.be/RaHVz31Tjzo>

